

méltani egy-egy kérdést, amíg megértik. Nem is volt abban ravaszság, agyafurtság, a hogy rászédtek a parasztokat. Hallottak valamit a pénzhamisítókrol és azt fölhasznál-ták. Pénzt természetesen nem tudtak hamisítani. A paraszti kapzsiságot pedig a leg-könnyebb rászédni.

A tizennyolc cigány védelmére tizennégy ügyvédet rendeltek ki hivatalból. A védők sztrájkra készültek. Több napra tüzték ki a tárgyalást, a védők pedig azalatt elhanyagolták volna az irodájukat. Fölzudultak, új törvényt sürgettek, amely módosítaná az ingyenes jogvédelmet. Az izgalom azonban lecsillapult, a cigányok nem maradtak védő nélkül. Az ügyvédek ott ülnek a tárgyaláson és hűségesen dolgoznak védenekik érdekében.

A cigányokat bizonyosan elítélik. Nincs könnyebb valami, mint *cigányra* rábizonyítani a bűnösséget. Jó, elítélik őket. De mi lesz már a cigánykérdéssel! Ilyen módszer után nemsokára kevés lesz a sok magyar börtön.

A pénzügyminiszter az új adótörvények életbeléptetéséről. A mai kormány kinevezése után nyomban lépéseket tett, hogy a Wekerle-féle adótörvények ne léptessenek életbe és egy kivételével fel is függesztették és 1913. január elsejéig elhalasztották az összes adótörvények életbeléptetését. Ujabban olyan hírek keltek szárnyra, mintha a pénzügyi kormány az életbeléptetés további elhalasztását vette volna tervbe. Lukács László pénzügyminiszter erre vonatkozólag a következőket mondotta:

— Az adótörvények közül a házadó-törvény már a múlt év első napján életbe lépett. A nyilvános számadásra kötelezett vállalatok adójáról és a tőkekamatadóról szóló törvények végrehajtási utasítása már elkészült és tájékoztatás és véleményezés végett ezek elküldettek a pénzügyigazgatóságokhoz, meg több szaktestülethez. Ami a jövedelmi adóról szóló törvényt illeti, ez több pótlásra szorul.

A fekete (nagyon resteli a dolgot. De aztán mégis elszántan azt mondja): Igaza van! Jó volt! Nem szeretem. De nem is szeretnék vele találkozni. Soha!

A szöke: Pedig ide jön.

A fekete: Akkor én elmegyek.

A szöke: Nem lehet. A lépcsőn találkozhatik vele.

A fekete: Hát mondok valamit. Tegye meg! Szóljon a szobalánynak, mondja neki, ha jön, hogy nincs idehaza, mert sürgősen el kellett mennie. És ne bocsássa be, hanem küldje el. Mondja neki, hogy jőjön holnap délután hatkor.

A szöke: Jó!

(Kimegy és fél perc múlva visszajön. Leülnek a régi helyükre és hallgatóznak. Hallják, amint valaki csenget. Kinyitják a külső ajtót, a szobaleány mond valamit, aztán az ajtó ismét becsukódik. Csend. A fekete asszony behuzza a fejét a vállai közé, összekuporodik és úgy érzi, hogy most itt nagyon, nagyon játszottak vele. A szöke, az okos, a ravasz, a fölényes asszony kiegyenesedik, nyújtózik, mint a meglegedett, jóllakott macska, aztán csengőn, édesen, diadalmasan nevetni kezd.

A fiu pedig, aki láthatatlanul is közöttük áll, nem tud erről a szép viaskodásról semmit és nem is fog tudni, mert már egy harmadik asszonyra gondol.)

nek életbeléptetése ne rendeleti uton történjék, hanem külön törvény útján s a novelláris javaslatban egyidejűleg pótolatnának eset-fölmerült azon terv, hogy ennek a törvényleg azon házagok is, amelyek a többi törvényekben a gyakorlat folyamán észleltettek. Arról, hogy az életbeléptetés továbbra is eltolódna, szó sincs, mert az összes törvények 1913 január elsején életbe lépnek.

Leleplezték Szegeden egy jóstintézetet.

— Szellemidéző szekta. Egy hisztérikus médium kalandjai. Asztaltáncoltatás. Kuruzslás nagyban. Kínskeresők. —

(Saját tudósítónktól.) A szegedi tanyavilág hiszékeny népe között nem ritka eset a kuruzslás. Hol itt, hol ott leplez le a szegedi rendőrség egy nagystilű csodaorvost, kuruzslót, kik már évek óta üzik titkos mester-ségüket. A könnyen hívó tanyai nép között ez a legjövédelmzőbb mesterség. Garma-dába hullanak az aranyak, mert egy ilyen kuruzsló praxszissa legalább is háromszor akkora, mint a leghiresebb diplomás orvosé. A rendőrség, Szeged nagy területe tanyavilágában élénk figyelemmel kísérte a kuruzslókat és nem egyszer sikerült leleplezni a bünbarlangjukat. Ezek azonban nem voltak komoly esetek, mert rendszerint nagyon naiv és ártatlan gyógyítási módokról volt szó. Arra azonban, hogy Szeged város belterületén is iparilag és nagyban üzik a kuruzslást, még gondolni sem mert a rendőrség. És mégis, egy feljelentés alapján tudomására jutott a rendőrségnek, hogy a Vöröscs-utcában, valóságos jóstintézet működik és a ház egy szellemidéző szekta gyülekező helye.

A feljelentés nem csak hogy igaznak bizonyult, hanem valósággal a nagyvárosi bűnök mélységéből elevenedett fel egy kép a nyomozó rendőrség előtt.

A szegedi rendőrség a Vöröscs-utca 9. számú házában egy künönnön berendezett bünbarlangot talált. Legalább kétszáz bünjelet foglaltak le. A bünbarlang vezetőnőjét: Szücs Rozált és hisztérikus médiumát, Bartók Ágneszt beszállították a rendőrségre.

A bünbarlangnak sok és előkelő látogatója akadt, az éjszakai szellemidéző szeanszokon sokszor huszan is részt vettek. A Délmagyarország munkatársa künn járt a bünbarlangban és a szenzációs esetről a következő részletes tudósításban számol be:

(A Vöröscs-utcai büntanya.)

A Vöröscs-utca végén, egészen közel a Kálváriához van a büntanya. Kellemes külsejű egyemeletes ház, kívülről semmit sem árul el, a szemlélő nem is sejti, hogy ebben a házban játszódtak le nagyvárosunk legréme-sebb éjszakái. Belépve a kapun, mindenütt rend és tisztaság fogadja az embert. A Ház öt lakója mítsem tud az ottlakó kuruzsló üzelmeiről. Fejesóválva mutatják meg Szücs Rozál lakását és faskamráját, de egy szót sem szólnak, lehet, hogy attól félnek, hogy őket is bünrészességgel vádolja a rendőrség.

A rendőrség is, meg én is tudjuk már, hogy mit keresünk a házban. Belépünk a kuruzsló asszony lakásába. Egyszerű paraszt lakás. Semmi nyoma a viharos éjszakáknak. Tovább mentünk, a faskamra előtt meghökkenve állunk meg, mert a faskamra oldalára egy fekete halálfej volt pingálva. Hosszas vizsgálódás után megtaláltuk a bünszövetkezet

felírását is, mely egy fehér papírlapra volt írva és az ajtó legelrejtettebb sarkába volt felszögezve. Girbe-görbe betűkkel ez volt a papírra írva:

†
Jézus, Isten és a tulvilágon élő
szellemek szent nevében.
Érintkezzünk a szellemekkel és
fogadjuk meg tanácsaikat.

† † †

A faskamrában csodálatos látvány tárult a szemünk elé. A faskamra kényelmes szalonná volt átalakítva, a közepén a szellemidézők előtt jól ismert faasztal állott. Polcokra kirakva a legkülönösebb bűvész- és kuruzslótárgyak ejtettek bennünket bámulatba. Volt ott: varázsvessző, szárított béka, szarv, patikás üveg, gyermekburok, kenőcsök, bűvész-könyvek, kártyák, koponyák, csontvázak.

Mig a rendőrség a bünjeleket foglalta le, addig én a ház lakóit kerestem. Csak egy kis-leánynyal tudtam beszélni, aki szapora bőbeszédűséggel a következőket mondotta:

— A Rozál nénihez nagyon sokan jártak. Mindig tele volt vendégséggel. Éjszaka sok-szor csapkodták a kaput.

Nem tudja, miért jöttek a vendégek?

— Nem. Alighanem azért, mert nagyon szerették a Rozál nénit.

A szomszédház lakói is csak annyit tudtak, hogy Szücs Rozálhoz igen sokan jártak. Nagyon sokszor kocsival jöttek a vendégei. Messze vidékről is sokan látogatták meg a vén asszonyt.

(Tettenérve.)

A szegedi rendőrség az első látogatás után már tisztában volt a kuruzsló asszony üzelmeivel. De egy följelentés alapján, mely nagyon súlyos vádakkal illette a kuruzsló asszonyt, újra házkutatást kellett tartani, mely azután szenzációs eredménnyel is járt.

Bartók András algyői földmives ugyanis pénteken délelőtt azt a feljelentést tette a szegedi rendőrségen, hogy hisztérikus hugát Szücs Rozál szegedi kuruzslóasszony elszöktette Algyőről és most a házában tartja, mint jósló médiumot.

Borbola Jenő dr osztályjegyző detektiveket vett maga mellé s rögtön felkereste a kuruzslónő barlangját. Annyit már a rendőrség is tudott Szücs Rozálról, hogy különféle ártalmatlan kotyvalékokkal betegeket kezel s lakása valóságos népvándorlás színhelye.

A rendőrség a kuruzslónő barlangjánál bezárt ajtókat talált s csak akkor nyit ki a zár, amikor a rendőrök a törvény nevével hozakodtak elő.

— Hol van Bartók Ágnes? — kérdezték rögtön a sunyi tekintetű, santa boszorkányt, aki maga volt Szücs Rozál.

— Nem tudok róla, — felelte mogorván.

— Ne hazudjon! Itt van a leány magánál.

— Ha nem hisznek, keressék, — sipította most már dühösen a boszorkány s hátat fordított a rendőröknek.

Természetesen nem kellett soká biztatni a rendőröket, akik átkutatták a ház minden zugát.

A konyhában, szobában, kamrában, padláson keresték Bartók Ágneszt, de nyomára sem akadtak. Már-már lemondtak a további kutatásról, amikor az egyik detektív fölemelte a faskamra földjére dobott subát. Itt feküdt Bartók Ágnes eltörzült arccal, felfordult szemgödrökkel, vonagló ajakkal, amelyből lassu csöppekben vér szivárgott elő. A boldogtalan hisztérikát épen rohamok gyötörték.

A santa boszorkány még most sem akart vallani, a rendőrök mindkettőjüket beszállították a rendőrségi épületbe. Bartók Ágneszt, miután hisztérikus rohamai még mindig gyötörték, a közkórházba kellett szállítani.

(Az algyői csodaszent.)

A santa boszorkány médiuma már régtől fogva ismeretes a szegedi nép előtt. Algyőn